

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleménye – Javaslat európai parlamenti és tanácsi rendeletre a halászati és akvakultúra-termékek piacának közös szervezéséről

(COM(2011) 416 final)

A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának a közös halászati politika reformjáról

(COM(2011) 417 final)

A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának a közös halászati politika külpolitikai vetületéről

(COM(2011) 424 final)

Javaslat európai parlamenti és tanácsi rendeletre a közös halászati politikáról

(COM(2011) 425 final)

(2012/C 181/33)

Előadó: **Gabriel SARRÓ**

Társelőadó: **Franco CHIRIACO**

2011. szeptember 1-jén a Tanács, majd szeptember 13-án az Európai Parlament úgy határozott, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 43. cikke alapján kikéri az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét a következő tárgyban:

Javaslat európai parlamenti és tanácsi rendeletre a halászati és akvakultúra-termékek piacának közös szervezéséről

COM(2011) 416 final és

Javaslat a közös halászati politikáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre

COM(2011) 425 final.

2011. október 5-én pedig az Európai Bizottság úgy határozott, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 304. cikke alapján kikéri az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét a következő tárgyban:

A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának a közös halászati politika reformjáról

COM(2011) 417 final és

A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának a közös halászati politika külpolitikai vetületéről

COM(2011) 424 final.

A bizottsági munka előkészítésével megbízott „Mezőgazdaság, vidékfejlesztés és környezetvédelem” szekció 2012. március 14-én elfogadta véleményét.

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság a 2011. március 28–29-én tartott 479. plenáris ülésén (a március 28-i ülésnapon) 152 szavazattal 5 ellenében, 14 tartózkodás mellett elfogadta az alábbi véleményt.

1. Következtetések

1.1 Az EGSZB egyetért az Európai Bizottsággal abban, hogy szükség van a közös halászati politika és a piac közös szervezésének egyidejű felülvizsgálatára irányuló javaslatra, megerősítve ezzel a halászat, az akvakultúra és a kagylóhalászat kitermelési, feldolgozási és forgalmazási ágainak szükségszerű integrálását, koherenciáját és összehangolását.

1.2 Az EGSZB összességében helyesnek ítéli a javaslatban foglalt általános és egyedi célkitűzéseket, valamint a jó kormányzás alapelveit. A közös halászati politikának biztosítania kell, hogy a halászati és az akvakultúra-tevékenységek a környezetvédelmi, gazdasági és társadalmi feltételek hosszú távú fenntarthatóságát szolgálják, és az elővigyázatosság elve és az ökoszisztéma-alapú megközelítés alapján hozzájáruljanak az élelmiszer-ellátáshoz.

1.3 Az EGSZB azonban úgy látja, hogy a rendeletjavaslat nem határozza meg pontosan azokat a halászati gazdálkodási intézkedéseket, amelyek szükségesek a halállományok maradéktalan helyreállításához és a maximális fenntartható hozamhoz szükséges szint fölött tartásához, az egészséges és jó minőségű halászati és akvakultúra-termékek biztosításához, a halászközösségek jólétének, illetve a termelő és feldolgozó vállalkozások jövedelmezőségének előmozdításához, továbbá vonzóbb és biztonságosabb munkahelyek kínálatához.

1.4 Az EGSZB helyesnek tartja az uniós vizekhez való hozzáférés általános szabályait, amelyek már hatályban voltak és főként a helyi halászközösségeknek kedveznek.

1.5 Az EGSZB egyetért a különböző halászatokra alkalmazandó állománymegőrző és technikai intézkedések javasolt típusaival.

1.6 Az EGSZB támogatja azt a javaslatot, mely szerint többéves terveket kell kidolgozni arra, hogy 2015-ig – amennyire lehetséges – a halállományokat olyan szinten lehessen fenntartani vagy helyreállítani, amely képes a maximális fenntartható hozam biztosítására. Ezt a dicséretes célkitűzést a vegyes halászatok esetében nehéz megvalósítani, ezért az EGSZB arra kéri az Európai Bizottságot, hogy találjon gyakorlati módszereket az ilyen halászatokban keletkező problémák megoldására.

1.7 Az EGSZB kiemelten fontosnak tartja, hogy a tagállamok az Európai Bizottság támogatásával biztosítsák a tudományos intézetek számára a szükséges eszközöket, hogy az alkalmazott kutatás igényeit megfelelően ki lehessen elégíteni és a kutatásokat valamennyi kereskedelmi forgalomba kerülő halfajra, valamint a velük kölcsönhatásban vagy függésben lévő fajokra és környezetükre is ki lehessen terjeszteni.

1.8 A kifogott halak tengerbe való visszaengedésének tiltását az EGSZB kívánatos célnak tartja, azonban amellet foglalt állást, hogy a tiltást fokozatosan és arányosan, a visszaengedett mennyiség progresszív csökkentésével kell végrehajtani, és ezzel párhuzamosan elő kell mozdítani és ösztönözni kell a halászfelszerelések szelektivitását, intézkedni kell a kifogott halászsákmány hozzáadott értékkel bíró terméké történő feldolgozásáról és az értékesítési lehetőségek megtalálásáról,

továbbá a célnak megfelelő módosításokat kell eszközölni a halászhajókon és a kikötői infrastruktúrán.

1.9 Az EGSZB úgy véli, hogy a javaslat nem erősíti kellőképpen a regionalizációt, és nem helyez kilátásba a decentralizáció irányába mutató intézkedéseket.

1.10 A halászati lehetőségek tagállamok közötti kiosztására alkalmazott viszonylagos stabilitással kapcsolatban az EGSZB hangsúlyozza, hogy ezt a kritériumot a jelenlegi viszonyokhoz kell igazítani, hiszen az mára túlhaladottá vált és nem tükrözi a halászflokkát, illetve a halásztól fokozottan függő régiók jelenlegi helyzetét. Ezenkívül az EGSZB javaslata szerint a halászati lehetőségek elosztásának a viszonylagos stabilitás aktualizálása után elsősorban bizonyos átlátható környezeti, gazdasági és szociális kritériumokon kell alapulnia.

1.11 Az EGSZB úgy véli, hogy az átruházható halászati koncessziókkal kapcsolatos javaslat zavaros, ezért az Európai Bizottságnak egyértelműbben kellene megfogalmaznia az azt alkotó cikkeket, különösen ami a halászati koncessziók odaítélésére vonatkozó „átlátható és objektív kritériumok” meghatározását illeti. Az EGSZB kéri továbbá, hogy vegyék figyelembe a rendelkezés foglalkoztatásra gyakorolt hatását, és gondoskodjanak a bérből élő halászokat célzó különleges intézkedésekről.

1.12 A halászati kapacitással való gazdálkodással kapcsolatban az EGSZB úgy véli, hogy az Európai Bizottságnak legkésőbb 2014-ben olyan részletes értékelést kellene készítenie a halászati kapacitásról, amely figyelembe veszi a halászhajók teljesítményét és tonnatartalmát, valamint halászfelszereléseit és egyéb jellemzőit. Ezen értékelés alapján a tagállamok kötelesek lennének a halászati kapacitást összhangba hozni a rendelkezésre álló erőforrásokkal.

1.13 Az EGSZB úgy véli, hogy az ökoszisztéma-alapú halászati gazdálkodás megköveteli, hogy az adatgyűjtés során fordítsanak kiemelt figyelmet a környezeti adatok begyűjtésére, szem előtt tartva a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelvet és a jó környezeti állapotra vonatkozó kritériumokat.

1.14 Az EGSZB összességében egyetért az Európai Bizottság külpolitikával kapcsolatos javaslataival. Aggodalmát fejezi ki azonban a jelen vélemény 3.7.9. pontjában említett néhány kérdés tekintetében.

1.15 Az EGSZB üdvözlöi, hogy az Európai Bizottság elismeri az akvakultúra-politika közös európai dimenzióját. Az EGSZB a környezetvédelmi ellenőrzések fokozását sürgeti, és olyan közigazgatási keretrendszer és egységes jogi térség megteremtését kéri, amely kedvez a fenntartható akvakultúra kialakításának, lehetővé téve az állomány fenntartását és a jövedelemteremtést a nem városias külterületi övezetekben, egyszersmind teljes mértékben tiszteletben tartva, összeegyeztetve és integrálva a környezetvédelmi szempontokat.

1.16 Az új pénzügyi eszközzel kapcsolatban az EGSZB úgy ítéli meg, hogy a halászok és a halászközösségek szerepét a partvidékek fenntartható fejlődésével összefüggésben fel kell értékelni; ennek jegyében szociális – elsősorban a munkahelyek megszűnése esetére kidolgozott támogató – intézkedéseket kell hozni, támogatni kell a dolgozók képzését és átképzését, különös tekintettel a fiatalokra és a nőkre.

1.17 Az EGSZB sajnálattal jegyzi meg, hogy a javaslatban a szociális dimenziót – a halászat és az akvakultúra valamennyi fázisát (termelés, feldolgozás és forgalmazás) tekintve – nem jelenítik meg az élet- és munkakörülmények javítását szolgáló konkrét intézkedések formájában, és úgy véli, hogy elő kellene mozdítani a szociális szereplők megfelelő szintű részvételét.

1.18 Az EGSZB kéri az Európai Bizottságot, hogy vegye figyelembe az ágazat különböző szereplőinek igényeit. A közös halászati politika reformja során mind a hajótulajdonosok, mind a személyzet szükségleteit tekintetbe kell venni.

1.19 Az EGSZB úgy véli, hogy a kisléptékű halászatnak a kizárólag a hajóhossz alapján történő meghatározása túlságosan leegyszerűsítő, és valójában a kisléptékű halászati flotta óriási hányadát az ipari halászathoz sorolja.

1.20 Az EGSZB támogatja azokat a célkitűzéseket és elveket, amelyek a piac közös szervezésére vonatkozó új rendeletet meghatározzák majd, és kéri az Európai Bizottságot, hogy vegye figyelembe az EGSZB e véleményében megfogalmazott észrevételeit.

1.21 Az uniós piacon folytatott tisztességtelen verseny elkerülése érdekében az EGSZB az importált termékek esetében ugyanolyan higiéniai-egészségügyi, illetve ellenőrzési feltételeket tart szükségesnek, mint amilyenek a közösségi termékekre érvényesek, beleértve a „víztől az asztalig” tartó nyomon követhetőséget, és nyomatékosan kéri, hogy a mind a határokon, mind a származási helyen elvégzett teljes körű ellenőrzések garantálják – az élelmiszerek biztonságához hozzájáruló – ezen előírások megfelelő betartását. Ezzel összefüggésben az EGSZB úgy véli, hogy az Európai Bizottság különböző főigazgatóságainak koherens megközelítést kell kialakítaniuk.

1.22 Az EGSZB hangsúlyozza, hogy mindezen javaslatok az édesvízi halászatra és az akvakultúrára is vonatkoznak, és arra kéri az Európai Bizottságot, hogy szenteljen kellő figyelmet azok sajátosságainak.

2. Előzmények

2.1 A közös halászati politikáról szóló rendelet („alaprendelet”) háttere

2.1.1 Az 1983-ban megalkotott közös halászati politika kisebb módosításokkal húsz éven keresztül volt hatályban, mígnem a 2371/2002/EK rendelet alapvetően átalakította. Az Európai Bizottság 2009-ben megvizsgálta a közös halászati politika működését, és megállapította, hogy az elért haladás ellenére a fenntartható halászat célkitűzései nem valósultak meg valamennyi (környezetvédelmi, gazdasági és társadalmi) dimenzióban, és számos halállomány esetében túlhalászás történt.

2.1.2 Ezt a következtetést a közös halászati politika reformjáról szóló zöld könyv⁽¹⁾ vonta le. Az EGSZB nagy többséggel elfogadott vonatkozó véleménye azt ajánlotta, hogy „az elfogadandó intézkedések szolgáljanak a munkahelyek és a területi kohézió megőrzésére, és hogy a stratégiai célkitűzések segítsék

elő az egyensúly fenntartását a gazdasági, szociális és környezeti pillérek között, biztosítva és megerősítve a halászati lánc valamennyi résztvevőjének felelős és fenntartható magatartását”. A jövőbeli reform során a következő kérdéseket kellene behatóbban vizsgálni:

— „differenciált rendszer kialakítása a kisipari flottákra vonatkozóan;

— szociális fejezet betoldása a halászok munkakörülményeinek összehangolására;

— a piaci feltételek és a kereskedelmi gyakorlatok javítása;

— a tengeri környezeti politikával való komplementaritás, amelyhez ráadásul nagyobb mértékű és hatékonyabb kutatásra van szükség a halászati politika terén;

— a KHP maradéktalan beillesztése a nemzetközi szervezetek (ENSZ, FAO) keretébe⁽²⁾.”

2.1.3 Az EGSZB a „Halállományokkal gazdálkodó és a halászat felügyeletét végző regionális övezetek kialakítása” című véleményében⁽³⁾ kinyilvánítja, hogy „üdvözli a közös halászati politika (KHP) gyökeres megreformálására irányuló szándékot, különösen azt a célkitűzést, hogy decentralizált politikát alakítsanak ki, amely kevésbé függ a Brüsszelben hozott, részletekbe menő döntésektől, és több lehetőséget kínál arra, hogy a helyi és regionális szint bekapcsolódjék a halállományokkal történő gazdálkodásba. A lényeges elemek, az érthetőség és a szankciórendszer – amelyekre szükség van egy ilyen politika hatékony működtetéséhez – azonban hiányoznak, és pótolandók”. Az EGSZB leszögezi továbbá, hogy „jó állapotban levő halállományok nélkül nem létezhet fenntartható halászat”, ezért célszerű „a környezetvédelmi fenntarthatóságot a gazdasági és társadalmi fenntarthatóság alapjaként kiemelten kezelni”.

2.1.4 Az említett vélemény emellett megállapítja, hogy „a »legnagyobb fenntartható hozamon« nyugvó kvótaalapú gazdálkodási tervek csak akkor szilárdíthatók meg hatékonyan, ha magasabb állományszintek alakulnak ki, amelyek lehetővé teszik a szabályozás hatókörébe tartozó összes faj prosperálását. Ennek 2015-ig meg kellene történnie”.

2.2 A halászati és akvakultúra-termékek piacának közös szervezéséről szóló rendelet háttere

2.2.1 A halászati és akvakultúra-ágazat piacának közös szervezése 1970-ig nyúlik vissza. A közös szervezés jogi kereteit a 104/2000/EK rendelet teremtette meg. Az Európai Bizottság 2008 óta kiterjedt értékeléseket végez és széles körű konzultációkat folytat, hogy számon tartsa az adott időpontban hatályos rendelkezések végrehajtása során megfigyelt hiányosságokat, az európai és a világpiac legújabb tapasztalt fejlődését és a halászati és akvakultúra-tevékenységek alakulását.

⁽¹⁾ COM(2009) 163.

⁽²⁾ CESE, HL C 18., 2011.1.19., 53–58. o.

⁽³⁾ CESE, HL C 24., 2012.1.28., 48. o.

2.2.2 A halászati és akvakultúra-termékek piacának közös szervezése az új rendeletjavaslat értelmében a következő elemekből tevődik össze:

- a) szakmai szervezetek (termelői szervezetek és ágazatközi szervezetek),
- b) forgalmazási előírások,
- c) a fogyasztók tájékoztatására vonatkozó szabályok,
- d) versenyszabályok,
- e) a piacra vonatkozó ismeretek gyűjtésével kapcsolatos szabályok.

2.2.3 Az EGSZB úgy véli, hogy a fenti bekezdéseket a harmadik országokkal folytatott kereskedelmi kapcsolatok szabályozására vonatkozó további ponttal kellene kiegészíteni, amelynek értelmében az importált termékeknek meg kell felelniük az Európai Unió szabványainak, és azokat hatékony ellenőrzés alá kell vetni.

3. A közös halászati politika reformjára vonatkozó javaslat elemzése és az EGSZB észrevételei

3.1 Hatály és célkitűzések

3.1.1 A közös halászati politika a tengerek és édesvizek biológiai erőforrásainak megőrzésére, az ezekkel való gazdálkodásra és ezek kiaknázására, valamint a halászati és akvakultúra-termékek feldolgozására és forgalmazására terjed ki, amennyiben ezeket a tevékenységeket a tagállamok területén vagy uniós vizeken – akár harmadik országok halászhajói – folytatják, vagy ha azokat az uniós vizeken kívül hajózó uniós halászhajók vagy a tagállamok állampolgárai végzik.

3.1.2 A közös halászati politikának garantálnia kell, hogy a halászati és akvakultúra-tevékenységek a környezetvédelmi, gazdasági és társadalmi feltételek hosszú távú fenntarthatóságát szolgálják, és hozzájárulnak az élelmiszer-ellátáshoz. A KHP a halászati gazdálkodásra az elővigyázatosság kritériumát és az ökoszisztéma-alapú megközelítést alkalmazza, igyekszik biztosítani, hogy a tengerek biológiai erőforrásainak kiaknázása oly módon történjen, hogy 2015-ig a halászott fajok állománya legalább olyan szintet érjen el és olyan szinten maradjon, amely képes a maximális fenntartható hozamot produkálni; mindezt úgy kell véghezvinnie, hogy megfeleljen az uniós környezetvédelmi jogszabályokban foglalt követelményeknek.

3.1.3 E célkitűzések megvalósulása érdekében a közös halászati politikának meg kell szüntetnie a kereskedelmi állományok nem szándékos fogásait, és fokozatosan biztosítania kell, hogy az ilyen állományokból történő minden fogást rakodjanak ki. Mindemellett meg kell teremtenie a hatékony halászati tevékenységek feltételeit, segítenie kell az uniós akvakultúra-tevékenységek fejlődését, hozzá kell járulnia a halászati tevékenységekből élők méltányos életszínvonalához, figyelembe kell vennie a fogyasztók érdekeit és biztosítania kell a rendszeres és harmonizált adatgyűjtést és adatkezelést.

3.1.4 Az EGSZB összességében támogatja a közös halászati politika alkalmazási körét és általános, illetve egyedi célkitűzéseit, valamint a jó kormányzással kapcsolatos alapelveit. Ugyanakkor sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy nem fordítanak kellő figyelmet az édesvízi biológiai erőforrások és akvakultúra

megőrzésére, kezelésére és kiaknázására, illetve az édesvízi halászat és akvakultúra termékeinek feldolgozására és piaci értéktésítésére. Az EGSZB arra kéri az Európai Bizottságot, hogy a javaslatban vegye figyelembe az édesvízi halászat és akvakultúra sajátosságait, ideértve ezeknek a közös agrárpolitikával való összehangolását is. Rámutat, hogy még létre kell hozni a tengeri munkacsoportok olyan alkalmas megfelelőit, amelyek össze tudják gyűjteni a közös édesvízi halászati politika végrehajtásának tapasztalatait és javaslatokat terjeszthetnek elő e politika naprakésszé tételére.

3.1.5 Az EGSZB azonban úgy látja, hogy a rendeletjavaslat nem határozza meg pontosan a halállomány helyreállítására és fenntartására alkalmas halászati gazdálkodáshoz és ily módon a fenti célkitűzések eléréséhez szükséges intézkedéseket, amelyek amellet, hogy lefektetik az ökoszisztémát tiszteletben tartó, fenntartható halászatok alapjait, a polgároknak egészséges és jó minőségű halászati termékeket biztosítanak, hozzájárulnak a halász közösségek jólétéhez és a termelő, illetve feldolgozó üzemek jövedelmezőségéhez, valamint elősegítik a vonzó és biztonságosabb munkahelyek kínálatát, mindeközben kiemelt jelentőséget tulajdonítanak annak, hogy a szociális partnerek minden szinten részt vegyenek a folyamatokban ⁽⁴⁾.

3.2 A vizekhez való hozzáférés

3.2.1 A tagállamok 2013. január 1-jétől 2022. december 31-ig felhatalmazást kapnak, hogy a felségterületükhöz vagy joghatóságuk alá tartozó partvonalától számított 12 tengeri mérföldön belül a halászati tevékenységet azokra a halászhajókra korlátozzák, amelyek az érintett partvidéken lévő kikötőkből kiindulva hagyományosan ezeken a vizeken halásznak, illetve a más tagállamhoz tartozó azon uniós halászhajókra, amelyek esetében a tagállamok közötti szomszédsági kapcsolatok a halászatot e térségben lehetővé teszik.

3.2.2 Hasonlóképpen, ugyanezen időszakban az Azori-szigetek, Madeira és a Kanári-szigetek partvonalától számított 100 tengeri mérföldig tartó vizeken az érintett tagállamok az e szigetek kikötőiben bejegyzett hajók részére korlátozzák a halászatot. Ezek a korlátozások nem vonatkoznak azokra az uniós hajókra, amelyek hagyományosan halásznak e vizeken, amennyiben e hajók nem lépik túl a hagyományos mértékű halászati erőfőjtést.

3.2.3 Az EGSZB egyetért a vizekhez való hozzáféréssel kapcsolatos e – már hatályban lévő – intézkedésekkel, amelyeket olyan intézkedésekkel kellene kiegészíteni, amelyek elsősorban a társadalmi és környezetvédelmi szempontból fenntartható halászati tevékenységet folytatóknak biztosítanak hozzáférést, és előnyben részesítik a helyi halász közösségeket.

3.3 A tengerek biológiai erőforrásainak megőrzését szolgáló intézkedések

3.3.1 Az EGSZB úgy véli, hogy a jelenlegi közös halászati politika részévé tett többéves tervek néhány esetben igen kedvező eredményeket hoztak, ezért azok alkalmazását az új javaslatnak megfelelően folytatni kell, és a közösségi tudományos szervezetek által elvégzett megbízható tanulmányok alapján elemezni kell a felmerülő problémákat. Az EGSZB úgy véli továbbá, hogy könnyen alkalmazható és rugalmas korrekciós mechanizmusokról kell gondoskodni.

⁽⁴⁾ COM(2011) 417.

3.3.2 A többéves tervek azon célkitűzésével kapcsolatban, amely szerint 2015-ig valamennyi állomány esetén magasabb szintet kell elérni és fenntartani, mint ami képes a maximális fenntartható hozamot produkálni, az EGSZB úgy véli, hogy ez dicséretes cél, melynek alapját az ENSZ – 1998 óta az EU-ban is kötelező érvényre emelkedett – tengerjogi egyezményének (UNCLOS) rendelkezései, valamint a 2002. évi Fenntartható Fejlődés Világkonferencia jelentése képezi, amelyre az Európai Bizottság is támaszkodik az intézkedéstervezet kapcsán, és amely kimondja: „A fenntartható halászat eléréséhez valamennyi szinten a következő intézkedésekre van szükség: az állományok olyan szinten való fenntartása vagy olyan szintre történő helyreállítása, amely a legnagyobb fenntartható hozamot eredményezi, azzal a céllal, hogy ezeket a célokat a kimerített állományokra vonatkozóan sürgősen és – amennyiben lehetséges – legkésőbb 2015-ig elérjék”.

3.3.3 Az EGSZB úgy véli, hogy a legnagyobb fenntartható hozamra vonatkozó célkitűzés az alkalmazás módjait illetően bizonyos mozgásteret hagy, és jelzi, hogy egyes meghatározott vegyes halászatokban a célkitűzést nehéz elérni, lévén, hogy a különböző halfajok kölcsönhatásban vannak és a halászati erőfelfejtés szintjét meghatározó fogási arányok nem felelnek meg az egyes fajok legnagyobb fenntartható hozamának. Az EGSZB kéri az Európai Bizottságot, hogy dolgozzon ki gyakorlati megoldásokat a vegyes halászatokban esetleg felmerülő problémák kezelésére.

3.3.4 Az EGSZB nyomatékosan kéri az Európai Bizottságot, hogy vegye figyelembe, hogy a közösségi halászati övezetek halállományának állapotjavítására irányuló intézkedések – a halászati termékek nemzetközi kereskedelmének élénkítése és az EU halászati kapacitásainak átszervezése révén – nem befolyásolhatják kedvezőtlenül az egyéb övezetek állományainak fenntarthatóságát.

3.3.5 Ahhoz, hogy a többéves tervek a halállományokról szóló legjobb tudományos értékelésen alapuljanak, az EGSZB kiemelten fontosnak tartja, hogy a tagállamok az Európai Bizottság támogatásával – az Európai Tengerügyi és Halászati Alap révén – biztosítsák a tudományos intézetek számára azokat az eszközöket, amelyek segítségével a kutatási igényeket megfelelően ki lehet elégíteni és a kutatásokat valamennyi hasznosított halfajra ki lehet terjeszteni. Azokban az esetekben, amikor nem áll rendelkezésre megfelelő tudományos értékelés, az elővigyázatosság elvét kell alkalmazni, amelyet a halállományokról szóló 1995. évi ENSZ-egyezmény határozott meg. Az EGSZB egyébiránt elengedhetetlennek tartja a tudományos szakemberek és a halászok közötti párbeszéd elősegítését.

3.3.6 Az EGSZB úgy véli továbbá, hogy azok az intézkedések, amelyek célja, hogy a halállományok szintjét a maximális fenntartható hozamot produkálni képes egyedszám felett tartsák vagy ezt a szintet 2015-ig helyreállítsák, hatással lesznek a tagállamok flottáinak halászati kapacitására, és biztosítaniuk kell, hogy először a flotta környezetre leginkább káros és szociális szempontból elönytelen hajóit vonják ki a forgalomból. Ezért az Európai Bizottságnak olyan intézkedéseket kell hoznia, amelyek felkészítik erre a flottákat, és a halászati ágazat számára a halállományok jelenlegi gyenge állapota miatt bekövetkező munkahelymegszűnéseket megelőző szociális-foglalkoztatási megoldásokat kínálnak. Ennek megfelelően az EGSZB kéri a többéves tervek rövid, közép- és hosszú távú társadalmi-gazdasági hatásainak beható értékelését.

3.3.7 A többéves tervek tartalma és a technikai intézkedések keretei alatt meg kell jelölni azok hatályát az állományok, a halászatok és a tengeri ökoszisztémák tekintetében, valamint a közös halászati politikának a 3.1.1. pontban leírt általános és egyedi célkitűzéseivel koherens célkitűzéseiket. A technikai intézkedések kereteinek minden egyes többéves terv esetében hozzá kell járulniuk ahhoz, hogy a halállományok szintje a maximális fenntartható hozamot produkálni képes egyedszám felett maradjon vagy ezt a szintet elérje, valamint elő kell segíteniük a méreten aluli egyedek és a nem kívánt tengeri organizmusok kifogásának csökkentését, továbbá a halászfelszerelések ökoszisztémára gyakorolt hatásának mérséklését.

3.3.8 Az EGSZB úgy véli, hogy a 14. cikkben foglalt technikai intézkedéseknek mind a tartalma, mind a keretei illeszkednek a közös halászati politika reformjának célkitűzéseivel, következésképpen egyetértését fejezi ki velük kapcsolatban. A technikai intézkedéseket a különböző halászatok sajátosságainak figyelembevételével kell végrehajtani.

3.3.9 Az Európai Bizottság által javasolt, az összes fogás kirakodására vonatkozó kötelezettségre (visszadobás tilalmára) vonatkozóan a közös halászati politika reformjára irányuló javaslat egy 2014. január 1-je és 2016. január 1-je közötti időkeretet szab meg, amely alatt a fogási korlátozás alá eső számos halállományból származó fogást minden egyes fent jelzett év január 1-jétől a halászhajók fedelzetére kell rakni és ott kell tartani. E halállományok védelme érdekében referenciaként minimumméreteket állapítanak meg; az ez alatti fogásokat csak halliszt vagy állateledel gyártásának céljára lehet értékesíteni. A megállapított halászati lehetőségeken túli fogásokra vonatkozó forgalmazási előírásokat a piac közös szervezésének szabályaival összhangban határozzák meg.

3.3.10 Az adott időkereten belül egyes meghatározott fajok tengerbe való visszaengedésének tiltására irányuló javaslattal kapcsolatban az EGSZB úgy vélekedik, hogy ez kívánatos cél, ám bizonyos halászatok, különösen a vegyes halászatok esetében nagyon nehéz elérni azt. Ennek társadalmi-gazdasági következményei olyan súlyosak lennének, hogy számos halászhajót szét kellene szerelni. Az EGSZB ezért úgy véli, hogy intézkedni kell e következmények enyhítéséről. Az EGSZB a halászfelszerelések szelektivitásán és a visszaengedett mennyiség progresszív csökkentésén alapuló fokozatosabb és arányosabb végrehajtás mellett foglal állást, amivel párhuzamosan előmozdítják és ösztönzik a kifogott halászszákmány hozzáadott értékkel bíró terméké történő feldolgozását, és a célnak megfelelő módosításokat eszközölnék a halászhajókon és a kikötői infrastruktúrán.

3.3.11 Az EGSZB úgy ítéli meg, hogy célszerű és hasznos lenne a visszaengedés okát halászatról halászatra felmérni, hogy annak csökkentésére az egyes halászatokra szabott eszközöket lehessen alkalmazni.

3.3.12 Az EGSZB úgy véli, hogy a dolgozók megfelelő képzése nélkül a visszaengedést nem lehet hatékonyan tiltani. Az Európai Tengerügyi és Halászati Alapnak gondoskodnia kell a megfelelő képzési programok támogatásáról.

3.3.13 A regionalizációval összefüggésben az Európai Bizottság felhatalmazhatja a tagállamokat, hogy egy adott többéves terv keretében meghatározzák a lobogójuk alatt közlekedő hajókra vonatkozó és az uniós vizekben élő, halászható állományokkal kapcsolatos védelmi és technikai intézkedéseket, amennyiben azok összeegyeztethetők a közös halászati politika célkitűzéseivel és a többéves terv hatókörével, és nem kevésbé szigorúak, mint az uniós jogszabályok rendelkezései. Az intézkedésekről a tagállamok értesítik az Európai Bizottságot – amely azokat minden alkalommal értékeli –, illetve adott esetben az egyéb érdekelt tagállamokat és az illetékes tanácsadó testületeket.

3.3.14 Az uniós vizekben élő halállományok védelmét szolgáló, a tagállamok jogkörébe tartozó nemzeti intézkedéseket akkor lehet elfogadni, ha azok kizárólag az adott tagállam lobogója alatt hajózó halászhajókra vagy a tagállam területén letelepedett személyek által folytatott halászati tevékenységre vonatkoznak, összeegyeztethetők a közös halászati politika célkitűzéseivel és nem kevésbé szigorúak, mint az uniós jogszabályok rendelkezései.

3.3.15 A tagállam megkülönböztetéstől mentes intézkedéseket hozhat a partvonalától számított 12 tengeri mérföldes övezeten belül a halállományok védelmére és az ezekkel való gazdálkodásra, valamint a halászat hatásainak minimalizálására vonatkozóan, amennyiben az Európai Unió nem fogadott el egyedi intézkedéseket e terület védelmére és kezelésére vonatkozóan. Ha ezek az intézkedések hatással lehetnek más tagállamok halászhajóira, akkor csak azt követően lehet azokat elfogadni, hogy a tagállam egyeztetést folytatott az Európai Bizottsággal, az érintett tagállamokkal és az érintett tanácsadó testületekkel a magyarázattal ellátott intézkedéstervezetről.

3.3.16 Az EGSZB úgy véli, hogy – jóllehet az intézkedések megfelelőek lehetnek – a rendeletjavaslat nem tartalmaz a döntéshozatal decentralizációját szolgáló világos mechanizmusokat, és úgy ítéli meg, hogy figyelembe kell venni a „Halállományokkal gazdálkodó és a halászat felügyeletét végző regionális övezetek kialakítása” című, nemrégiben közzétett véleményének megfontolásait.

3.4 Hozzáférés az erőforrásokhoz

3.4.1 Az új javaslat a halászati lehetőségeket a teljes kifogható mennyiségek rendszere és kvóták alapján osztja ki a tagállamok számára, biztosítva számukra a viszonylagos stabilitást.

3.4.2 A viszonylagos stabilitással kapcsolatban az EGSZB ismételten felhívja a figyelmet a zöld könyvről szóló véleményben foglaltakra, és hangsúlyozza, hogy a kritérium 1976. évi megalkotása óta bekövetkezett változások miatt elérkezett az idő annak aktualizálására. E módosítás szükségszerűségének bizonyítéka, hogy az Európai Bizottság újra felhatalmazást kíván adni a tagállamoknak arra, hogy kicseréljék egymás között a számukra megítelt halászati lehetőségek egészét vagy azok egy részét. Ez egyértelműen jelzi, hogy a több mint 35 évvel ezelőtt megállapított viszonylagos stabilitás túlhaladottá vált, és nem tükrözi a halászflokkák és a halászatból nagymértékben függő területek jelenlegi helyzetét. Ennél is fontosabb, hogy az

EGSZB véleménye szerint a viszonylagos stabilitás aktualizálása után a korábbi fogások önmagukban nem szolgáltathatnak elegendő alapot a kvóták elosztásához, hanem bizonyos átlátható környezeti, gazdasági és szociális kritériumoknak is társulniuk kell hozzájuk.

3.4.3 A javaslat meghatározza, hogy legkésőbb 2013. december 31-ig valamennyi tagállam bevezeti az átruházható halászati koncessziók rendszerét minden, legalább 12 m hosszú halászhajóra és minden egyéb vonatott halászfelszerelést használó, 12 m teljes hosszúnál rövidebb hajóra. A tagállamok kiterjeszthetik az átruházható halászati koncessziók rendszerét a 12 méter teljes hosszúságot el nem érő, a vonatott halászfelszereléstől eltérő eszközökkel rendelkező halászhajókra, és erről tájékoztatják az Európai Bizottságot.

3.4.4 Az EGSZB megítélése szerint a javaslat szövege zavaros, ezért az Európai Bizottságnak egyértelműbben kellene megfogalmaznia azt, különösen ami a halászati koncessziók odaítélésére vonatkozó „átlátható és objektív kritériumok” meghatározását illeti. Ezzel összefüggésben az EGSZB úgy véli, hogy azok a szereplők, akik nem tartják tiszteletben a dolgozók jogait, ne lehessenek jogosultak koncesszióra. Az átruházható halászati koncessziók bevezetése lehetőséget nyújthatna arra, hogy az ágazatban általánossá váljon a szociális előírások tiszteletben tartása, ezáltal biztosítaná Európában a halászati munka minőségét és biztonságát, és visszafogná az alacsonyabb operatív költségeket kihasználó esetleges tisztességtelen versenyt.

3.4.5 Az EGSZB ellenzi a tengeri erőforrások privatizációját. Következésképpen elfogadhatatlannak tartja az Európai Bizottság azon javaslatát, amely kilátásba helyezi a halászati jogok magánvállalkozások közötti átruházása piacának megteremtését, mivel a vállalkozások ágazatból történő kilépésének elősegítésével fokozódna a dolgozók helyzetének bizonytalansága. A halászati jogokat kizárólag a tagállamoknak kell kezelniük.

3.4.6 Az átruházható halászati koncessziók bevezetése a kapacitás mennyiségi csökkenését eredményezheti, de nem hoz minőségromlást, illetve nem eredményezi a flotta környezetre leginkább káros, legkevésbé energiahatékony és szociális szempontból legelőnytelenebb hajóinak forgalomból való kivonását. Ráadásul a halászati jogok gyakran kevés – és esetenként az ágazaton kívüli – szereplő kezében összpontosultak, akik azután másoknak adták ki a halászati tevékenységet, gyakran ugyanazoknak, akik korábban az adott vizeken halásztak.

3.4.7 Az EGSZB támogatná az átruházható halászati koncessziók rendszereinek létrehozására irányuló javaslatot, amennyiben ezek nem kötelező jellegűek, az egyes tagállamok maguk dönthetnek alkalmazásukról saját felségvizeiken, az uniós felségvizeken kívül nem alkalmazandók, és elsődleges céljuk a halállományok jobb megőrzése lenne hosszú távon, környezetvédelmi, gazdasági és társadalmi feltételek alapján.

3.4.8 Az EGSZB-nek bizonyos fenntartásai vannak a rendszernek a Földközi-tengeren hajózó flottákra történő alkalmazását illetően lévén, hogy az Európai Bizottság a javaslatában nem határozta meg pontosan a megvalósítás módját.

3.4.9 Az EGSZB megítélése szerint biztosítani kell, hogy a halászati koncessziók tagállamok közötti átruházása ugyanolyan feltételek mellett történjen, mint az ugyanazon tagállam állampolgárai közötti átruházások. Azon elemzés során, amely azt vizsgálja, hogy a rendszer milyen hatást gyakorol a különböző tagállamok flottáinak versenyképességére és jövedelmezőségére, kiemelt figyelmet kell fordítani azokra a tagállamokra, amelyek nagy arányban importálnak halászati termékeket.

3.5 *Gazdálkodás a halászati kapacitással*

3.5.1 A javaslat indoklása a közös halászati politika egyik fő problémájaként a flották felesleges kapacitását jelöli meg. A 2371/2002/EK tanácsi rendelet szerinti jelentéstételi kötelezettségről szóló, az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett európai bizottsági jelentés szó szerint kimondja, hogy „valamennyi tagállam betartotta a legális halászati kapacitásra vonatkozó korlátozásokat”, és hogy „sok tagállam a megengedett határérték alatti kapacitású flottával rendelkezik, úrtartalomban átlagosan 10 %-kal, teljesítményben pedig 8 %-kal maradván a határérték alatt”.

3.5.2 Az említett korlátozásokat az Európai Bizottság új javaslatában is elfogadja; ennek 35. cikke 2013. január 1-jétől rögzíti a tagállamok flottáinak halászati kapacitására vonatkozó legmagasabb határértékeket.

3.5.3 Az EGSZB úgy véli, hogy noha a tagállamok teljesítik a halászati kapacitásra vonatkozó legmagasabb határértékeket, ez utóbbiakat az Európai Bizottságnak a halászati kapacitás pontosabb mérésére kellene alapoznia, amely figyelembe veszi a teljesítményt és az úrtartalmat, valamint a halászfelszerelések típusát és a hajók egyéb jellemzőit; mindez azt célozza, hogy a határértékek egyensúlyban legyenek a rendelkezésre álló erőforrásokkal.

3.5.4 Az EGSZB úgy véli továbbá, hogy a „Halászflootta-nyilvántartásról” szóló 36. cikkben említett információk között érdemes lenne feltüntetni a rendelkezésre álló erőforrások és a halászati kapacitás közötti viszonyt.

3.6 *A halászati gazdálkodás tudományos alapja*

3.6.1 A halászati gazdálkodás tudományos alapjainak biztosítása teljes egészében a tagállamok feladata, amelyeknek az ökoszisztéma-alapú halászati gazdálkodás érdekében gondoskodniuk kell a biológiai, technikai, környezeti és társadalmi-gazdasági adatok összegyűjtéséről.

3.6.2 Az EGSZB úgy véli, hogy az ökoszisztéma-alapú halászati gazdálkodás megköveteli, hogy az adatgyűjtés során fordítsanak kiemelt figyelmet környezeti adatok begyűjtésére, és hogy a naprakész és megbízható adatszolgáltatást figyelembe kell venni a kvótaelosztási rendszerben, illetve ennek elmulasztását szankcionálni kell.

3.6.3 Az adatok gyűjtése, kezelése és felhasználása egy többéves program keretében történik 2014-től kezdődően. Mindeközben érvényben marad az adatok gyűjtésére és kezelésére vonatkozó 199/2008/EK rendelet.

3.6.4 A tagállamok a halászat területével kapcsolatos tudományos adatgyűjtést, kutatást és innovációt magukban foglaló

nemzeti programokat fogadnak el. A halászati gazdálkodással kapcsolatos tudományos adatok összegyűjtésének és kezelésének nemzeti szintű összehangolására nemzeti kapcsolattartót neveznek ki.

3.6.5 Az EGSZB támogatja a fenti tudományos tevékenységet, és úgy véli, hogy a kutatási programok során információkat kell gyűjteni mindazokról a fajokról, amelyekről jelenleg kevés tudományos adat áll rendelkezésre, továbbá véleménye szerint az erőfeszítésekbe be kell vonni a tanácsadó testületeket, illetve egyéb decentralizált érintett szervezeteket.

3.7 *Külpolitika*

3.7.1 Az EU azon kevés jelentős halászati hatalmak egyike, amely flottái tevékenységének, befektetéseinek, a harmadik országokkal kötött kétoldalú megállapodásainak és a főbb regionális halászati gazdálkodási szervezetekben való részvételének köszönhetően számottevő jelenléttel bír a világ tengerein és óceánjain. Az Unió ezenkívül jelentős mértékben elnemtetköziesedett feldolgozó és kereskedelmi ágazattal rendelkezik.

3.7.2 Az EU ezenfelül a halászati termékek egyik nagy fogyasztói és importpiaca, ezért komoly felelősség hárul rá a fenntartható halászati gazdálkodás biztosítása és a világ halászati erőforrásainak megőrzése terén.

3.7.3 Az EGSZB osztja az Európai Bizottság véleményét, mely szerint az EU-nak a globális és multilaterális menetrend keretein belül az egész világon elő kell mozdítania a fenntartható halászatot, és ki kell állnia a felelősségteljes halászat elve mellett, amely a környezetvédelmi szempontok érvényesítése mellett társadalmi és gazdasági aspektusokat is magában foglal. Az EU-nak átlátható és méltányos kereskedelmi intézkedéseket is elő kell mozdítania, mivel kereskedelempolitikájának összhangban kell állnia a felelősségteljes és fenntartható halászat elvével.

3.7.4 Az EGSZB egyetért a javaslatban kifejtett, a nemzetközi halászati szervezetekkel és a fenntartható halászati megállapodásokkal kapcsolatos általános alapelvekkel. E vonatkozásban a külföldi befektetésekkel rendelkező közösségi halászati vállalkozásokat is fel kellene tüntetni, és azokat külön meg kell említeni az EU jogrendjében. Fel kellene kérni továbbá a tagállamokat arra, hogy tájékoztassák az Európai Bizottságot az állampolgáraik és a harmadik országok között létrejött valamennyi egyezségről, amelyek értelmében a lobogójuk alatt közlekedő hajók halászhatnak egy harmadik ország joghatósága vagy fennhatósága alá tartozó vizeken. A közös halászati politika külső dimenziójának reformja egy olyan időszakban megy végbe, amikor a halászati erőforrások apadása, az egyéb nyílt vízi flották egyre számottevőbb jelenléte és az éghajlatváltozás következményei miatt mind az EU, mind számos fejlődő ország halászati ágazata nehézségekkel küzd. Az EU-nak kedvező feltételeket kellene teremtenie a fenntartható halászati tevékenységekbe irányuló, AKCS-országokbeli európai magánbefektetések részére, miáltal az említett országokban magas szintű irányítási normák biztosítása révén magas hozzáadott értékű termékek és tisztességes munkahelyek jönnének létre.

3.7.5 Az EGSZB megítélése szerint a nemzetközi szervezetekben – különösen a regionális halászati gazdálkodási szervezetekben – való részvételt kihasználva az EU-nak arra kell törekednie, hogy javítsa a halállományok védelmét, és biztosítsa, hogy a halászati gazdálkodási rendelkezéseket minden érintett fél szigorúan betartsa.

3.7.6 A jelenleg hatályos halászati partnerségi megállapodások célja, hogy az EU halászahajói szabályozott körülmények között és biztonságos jogi feltételek mellett aknázhassák ki a számos harmadik ország kizárólagos gazdasági övezeteiben található fölös erőforrásokat. Az Európai Bizottság úgy véli, hogy a hatályos halászati partnerségi megállapodásokat olyan fenntartható halászati megállapodásokká kell átalakítani, amelyek az állomány megőrzését és a környezeti fenntarthatóságot, a jobb kormányzást, valamint az ágazati támogatások hatékonyságát szolgálják.

3.7.7 Az EGSZB úgy véli, hogy szükség van erre az új irányra. Az EU-nak ebből a célból olyan fenntartható halászati megállapodásokat kellene kialakítania, amelyek az érintett fejlődő harmadik országban kedvező környezetet teremtenek a környezeti, társadalmi és gazdasági szempontból fenntartható tevékenységeknek, és az összes érintett fél részvételével folytatott, átlátható párbeszédnek rendszerén alapulnak, megvalósítva az adott fejlődő ország prioritásait a helyi halászati ágazat fenntartható fejlődése érdekében. A fenntartható halászati megállapodások alapját a megalapozott és átlátható tudományos vélemények, az egyes megállapodások társadalmi, gazdasági és környezeti következményeinek értékelése, a hajótulajdonosoknak a hozzáférési jogok költségeihez való nagyobb hozzájárulása és az emberi jogok tiszteletben tartása kell, hogy képezze. Az EGSZB szükségesnek tartja, hogy a fenntartható halászati megállapodások keretében tevékenykedő vállalkozások által teljesítendő kritériumok a dolgozók jogainak tiszteletben tartásával egészüljenek ki. Ezenkívül támogatni kellene a fejlődő országokat, hogy fejleszthessék képességeiket vizeik tengeri erőforrásainak kutatására és felmérésére. A harmadik országokkal kötött fenntartható halászati megállapodásoknak, amellyel, hogy a közösségi flotta számára lehetővé teszik a hajózást a harmadik országok vizein, hozzá kell járulniuk a harmadik országok halászatának fejlődéséhez azáltal, hogy az adott ország halászati ágazatában olyan új tevékenységeket hoznak létre, amelyek előmozdítják az élelmezésbiztonságot és a méltányosságot, fokozzák az országok kikötői tevékenységeit, és a helyi állampolgárok számára teremtett fenntartható munkahelyekkel összességében javítják ezen országok szociális helyzetét. Az EGSZB nyomatékosan kéri az Európai Bizottságot, hogy szociális és környezetvédelmi kritériumok bevezetésével, valamint a fenntartható halászati megállapodások végrehajtásának és betartásának folyamatos ellenőrzését garantáló valamennyi eszköz előteremtésével javítsa az irányítást. A halászati megállapodások által érintett harmadik országok halászati ágazatának fejlődésére kifejtett gazdasági, társadalmi és környezeti hatásokról készített elemzéseket úgy kell elvégezni és minden érintett számára elérhetővé tenni, hogy lehetővé tegyék az uniós és az érintett AKCS-országokbeli felek tájékozott részvételét és a párbeszédet.

3.7.8 Az EGSZB üdvözlöi a javaslatot, hogy átláthatósági záradékot fűzzenek a jövőbeli halászati megállapodásokhoz, így biztosítva, hogy a (bizonyos kizárólagos gazdasági övezetekben aktív helyi és külföldi flották által kifejtett) teljes halászati erőfeszítés megismerhető legyen. Egy ilyen záradék a magasabb szintű adatgyűjtés és kutatás mellett elősegítheti a rendelkezésre

álló többletállományok felmérését. Az EGSZB véleménye szerint nagyobb átláthatóságra van szükség a fenntartható halászati megállapodások működtetésében az előzetes és utólagos értékelések közzététele tekintetében, amelyek fontos adatokat tartalmaznak, például az EU flottái által az AKCS felsővízein megejtett fogások értékéről.

3.7.9 Az EGSZB mindemellett aggályait fejezi ki a közös halászati politika külső dimenziójáról szóló közleményben felvetett néhány javaslattal kapcsolatban. A fenntartható halászati megállapodások kapcsán sajnálattal állapítja meg azt, hogy az Európai Bizottság már nem említi, hogy e megállapodásoknak biztosítaniuk kell a kereteiken belül működő közösségi flották tevékenységeinek és foglalkoztatottságának védelmét, tekintve e flották sajátosságait és azt, hogy a halásztól fokozottan függő régiókhoz tartoznak. Az EGSZB nem érti továbbá a kizárólagossági záradék szigorodásának okát. Úgy véli, hogy inkább a záradék rugalmasabbá tételére van szükség, hogy a közösségi flották kivételes esetekben könnyebben igénybe vehessék a harmadik országok vizeit. A harmadik országok vizeire történő hozzáféréstért fizetendő díjjal kapcsolatban az EGSZB úgy vélekedik, hogy a közösségi hajótulajdonosokkal olyan ésszerű és arányos összeget kellene megfizetnie, amely nem veti vissza a vállalkozások versenyképességét, továbbá minden egyes esetet külön meg kellene vizsgálni, lévén, hogy a különböző harmadik országok nem nyújtanak azonos halászati feltételeket. Végül az Európai Bizottság nem említi, hogy olyan technikai feltételekben kell megállapodni, amelyek lehetővé teszik a halászati lehetőségek maximális kiaknázását.

3.7.10 Az EGSZB megerősíti, hogy feltétlenül elő kell segíteni a halállományok megőrzését, és világszerte minden illetékes nemzetközi szervezetben egyesíteni kell az illegális halászat felszámolására irányuló erőfeszítéseket.

3.7.11 Az EGSZB úgy véli, hogy a termékeiket az EU-ba exportáló harmadik országbeli flottáktól ugyanazokat a szociális és környezetvédelmi feltételek teljesülését kell megkövetelni, mint a közösségi flottáktól.

3.7.12 Az EGSZB elégedettséggel fogadja, hogy a javaslatba bekerült egy bekezdés, amely a többi uniós politikával való koherenciával foglalkozik. Ennek fel kell ölelnie a környezetvédelem, a kereskedelem, a higiénia és az egészségügy, a szociális kérdések, a munkaügy, a fejlesztés és a külkapcsolatok területét.

3.8 Akvakultúra

3.8.1 Az EGSZB üdvözlöi, hogy az Európai Bizottság elismeri az akvakultúra-politika közös európai dimenzióját és megalkot néhány, az akvakultúra-tevékenységek fejlesztését célzó, a közös prioritásokra és célokra vonatkozó, nem kötelező jellegű uniós stratégiai iránymutatást; külön örömmel fogadja azt a javaslatot, mely szerint a tagállamok számára elő kell írni, hogy 2014-ig többéves nemzeti stratégiai terveket dolgozzanak ki területükre.

3.8.2 Az EGSZB fontosnak ítéli azt a célkitűzést, hogy egyértelműen meg kell határozni a környezetvédelmi, gazdasági és társadalmi fenntarthatóság mutatóit, különösen, ha tekintetbe vesszük az Európai Unió akvakultúrájában rejlő növekedési potenciált és az ágazat jelentős hozzájárulását az ellátás biztonságához.

3.8.3 Az EGSZB alapvetően fontosnak tartja, hogy a megreformált közös halászati politikába beépüljenek az „Új lendület az európai akvakultúra fenntartható fejlődését szolgáló stratégiának” című közlemény⁽⁵⁾ következtetései, konkrétan azok, amelyek a vállalkozások versenyképességének előmozdítására, egy új fenntartható növekedés alapjainak lerakására, valamint az ágazatról alkotott képnek és az ágazat irányításának javítására vonatkoznak.

3.8.4 Ezzel összefüggésben az EGSZB kéri olyan hatékony közigazgatási keretrendszer és egységes jogi térség megteremtését, amelyek kedveznek a fenntartható akvakultúra kialakításának, lehetővé téve az állomány fenntartását és a jövedelemtermelést a nem városias külterületi övezetekben, ugyanakkor felhívja a figyelmet a helyi környezet megóvásának, védelmének és integrációjának szükségességére.

3.8.5 Az EGSZB felveti, hogy a majdani rendelet a következő egyesített elnevezést kapja: „A közös halászati és akvakultúra-politikáról szóló rendelet”.

3.9 Ellenőrzés és végrehajtás

3.9.1 A közös halászati politika szabályainak való megfelelést egy hatékony uniós halászati ellenőrzési rendszer biztosítja, beleértve a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelmet is.

3.9.2 Az EGSZB egyetért a közös halászati politika szabályainak ellenőrzésére és végrehajtására vonatkozó európai bizottsági javaslatokkal, ám úgy véli, hogy meg kell teremteni a megfelelő jogalapot ahhoz, hogy a szabálysértők ne térhessenek ki a szankciók elől.

3.9.3 Azzal a javaslattal kapcsolatban, amely szerint a tagállamok az ellenőrzési rendszer megvalósításának költségeihez való arányos hozzájárulást követelhetnek halászhajóiktól, az EGSZB úgy véli, hogy egy ilyen teher nagyon hátrányosan érintené a hajók üzemeltetőit, akik az ellenőrzőrendszer bevezetéséről szóló 1224/2009/EK rendelet követelményeinek betartása miatt már így is jelentős dologi és humán költségeket viselnek.

3.10 Pénzügyi eszközök

3.10.1 Az Unió a közös halászati politika célkitűzéseinek elérése érdekében pénzügyi támogatást nyújthat a tagállamoknak és a piaci szereplőknek.

3.10.2 A tagállamoknak nyújtott pénzügyi támogatás megszakítható (a kifizetések felfüggesztése) vagy pénzügyi korrekció útján csökkenthető, amennyiben a tagállamok nem teljesítik a közös halászati politika célkitűzéseit. Ezen intézkedéseket a nemteljesítés jellegének, mértékének, időtartamának és gyakoriságának függvényében kell meghatározni.

3.10.3 A piaci szereplőknek nyújtott pénzügyi támogatás átmenetileg vagy véglegesen megszüntethető és/vagy csökkenthető, amennyiben a piaci szereplők súlyosan megsértik a közös halászati politika szabályait. Ezen intézkedéseket a súlyos

jogsértés jellegének, mértékének, időtartamának és gyakoriságának függvényében kell meghatározni. Az EGSZB üdvözli ezt a rendelkezést, és úgy véli, hogy azokra a tagállamokra is ki kellene terjeszteni, amelyek nem tartják be a KHP szabályait.

3.10.4 Az EGSZB úgy véli, hogy az új pénzügyi eszköznek támogatnia kell a halászoknak a partvidékek fenntartható fejlődésében játszott szerepét. Ennek jegyében a munkahely elvesztésének következményeivel szembeni védelmet biztosító intézkedéseket kell hozni, és támogatni kell a dolgozók képzését és az akvakultúrában, a feldolgozóiparban, az erőforrások védelmében és a tengeri szállításban gyakorolható foglalkozásokra való átképzését.

3.10.5 Az EGSZB megállapította, hogy pénzügyi javaslatait az Európai Bizottság nem építette be a reformcsomagba, ezért arra kéri az Európai Bizottságot, hogy ezt mielőbb tegye meg, hogy lehetővé váljon a jövőbeni közös halászati politika átfogó értékelése. Jóllehet a többéves pénzügyi keretről szóló javaslatban egy 6 700 millió eurós tétel lényegében változatlan marad⁽⁶⁾, nem világos, hogy ez az összeg hogyan oszlik meg a halászati és a tengerügyi fejezet között.

3.11 Tanácsadó testületek

3.11.1 A javaslat az összes érintett kiegyensúlyozott képviselő és a közös halászati politikában meghatározott célok elérése érdekében a rendeletben meghatározott minden egyes halászati hatásköri területre tanácsadó testületeket hoz létre, továbbá egyet az akvakultúra területére is.

3.11.2 E testületek felváltják a 2003-as reform regionális tanácsadó testületeit. Feladatuk, hogy a halászati és akvakultúra-gazdálkodással kapcsolatos ajánlásokat, javaslatokat és problémákat terjesszenek az Európai Bizottság és az érintett tagállamok elé, és a szakemberekkel szoros együttműködésben (akik az EGSZB szerint részt kell, hogy vegyenek a testületek létrehozásában és működtetésében) elősegítsék a védelmi intézkedések kialakításához szükséges adatok összegyűjtését, szolgáltatását és elemzését, valamint jelentéseket és véleményeket bocsássanak ki azokkal a gazdálkodási és igazgatási intézkedési javaslatokkal kapcsolatban, amelyek értékelésére kötelezően fel kell kérni őket.

3.11.3 Az EGSZB úgy véli, hogy a rendeletjavaslatban pontosabban meg kellene határozni, hogy a „valamennyi érintett kiegyensúlyozott képviselő” mit takar, megjelölve a szociális partnerek megfelelő szinteken és az egyes tagállamok szokásai szerint megvalósuló részvételét.

3.11.4 Az uniós pénzügyi támogatások és a tagállami fellépések révén nagyobb mértékben kellene támogatni a tanácsadó testületekben részt vevő érintett feleket, különösen a kisléptékű halászat szereplőit.

⁽⁵⁾ COM(2009) 162, az EGSZB 2010. április 28-i, 646/2010. számú véleménye (HL C 18., 2011.1.19., 59–63. o.).

⁽⁶⁾ COM(2011) 500, 2011. június 29., Az Európa 2020 stratégia költségvetése, II. rész, 88. o.

3.11.5 Az EGSZB csodálkozásának ad hangot annak kapcsán, hogy az Európai Bizottság javaslatában nem említi az EU halászati és akvakultúra-ágazati tanácsadó bizottságának szerepét, és aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy megszűnhetnek a piac és a kereskedelem-politika ügyeivel, illetve általános kérdésekkel foglalkozó, több területet átfogó munkacsoportok. A tanácsadó testületek, beleértve az akvakultúra területével foglalkozó testületet, nem kínálnak olyan ágazatközi fórumokat, amelyekben a halászatot, az akvakultúrát és a feldolgozóipart egyaránt érintő kérdésekkel együttesen lehetne foglalkozni.

3.12 A társadalmi dimenzió és a kisléptékű halászat

3.12.1 Az EGSZB úgy véli, hogy az Európai Bizottság javaslatának vannak bizonyos hiányosságai, amelyeket pótolni kell. Ezek elsősorban a társadalmi dimenzió hiánya, illetve a part menti kisléptékű halászat és a kagylóhalászat megfelelő meghatározása.

3.12.2 Az Eurostat adatai szerint a halászok száma 2001 és 2010 között 20 %-kal, 203 200-ra csökkent, és mindössze 40 %-uk dolgozik önállóan. Az egész ágazat 2005-ben 5 millió személyt foglalkoztatott. Az EGSZB megítélése szerint a fenntarthatóság társadalmi-gazdasági dimenziója ugyanannyi figyelmet érdemel, mint a környezetvédelmi dimenzió.

3.12.3 Amint azt a zöld könyvről szóló véleményében is kifejtette, az EGSZB úgy véli, hogy az Európai Bizottság nem veszi kellően figyelembe a közös halászati politika szociális aspektusait. Az EGSZB ezért ismét felhívja a figyelmet a fent idézett véleményében foglaltakra, különösen a következőkre: a tagállamok között nem működik a szakképesítések elismerésére szolgáló rendszer, a balesetekkel és azok okaival kapcsolatos összehangolt statisztikai adatgyűjtésre van szükség – uniós szinten jelenleg nincs ilyen rendszer –, továbbá sürgősen át kell értékelni az ágazatot és méltó javadalmazást kell biztosítani.

3.12.4 Az EGSZB nem gondolja, hogy a folyamatban lévő reform megoldja az ágazat dolgozóit érintő foglalkoztatási problémákat, következésképpen azt javasolja, hogy kerüljenek bevezetésre társadalmi-gazdasági jellegű kísérő intézkedések (a tevékenységek diverzifikálása, szakmai átképzés, az ágazat dolgozóinak képzése és biztonsága), amelyek az intézményi, gazdasági és társadalmi szereplők legteljesebb részvétele mellett segíthetik a reformfolyamat átvészelését.

3.12.5 A szociális szempontokat a halászati és akvakultúra-ágazat tevékenységeinek valamennyi fázisa (termelés, feldolgozás és forgalmazás) során tekintetbe kell venni, és konkrét javaslatokkal kell javítani az élet- és munkakörülményeket.

3.12.6 A part menti kisléptékű halászatot folytató flottákra vonatkozóan az Európai Bizottság fenntartja a jelenlegi meghatározást, mely szerint – a zsákhálós hajóktól eltekintve – a 12 méternél rövidebb halászhajók tartoznak ide. Az EGSZB úgy véli, hogy a különböző tagállamokban nem veszik tekintetbe a kisléptékű flották valós helyzetét, és egyetlen, önkényesen megállapított kritériumot rögzítenek, amely megkülönböztetésekhez vezethet. Az EGSZB ezért a méreten kívül olyan további kritériumok megállapítását kéri, amelyek segítségével jól

körülhatárolható ez az igen diverzifikált halászati forma. Ilyen lehet például a nyílt tengeren eltöltött idő, a parttól számított távolság vagy a helyi közösségekhez fűződő kapcsolatok. Egy helyi, regionális vagy nemzeti szintű meghatározás az EGSZB véleménye szerint alkalmasabb lenne e fogalom definiálására, mint egy közösségi szinten előírt egységes kritérium, amely a kisléptékű flották jelentős részét az ipari halászathoz sorolja.

3.12.7 Továbbá az EGSZB véleménye szerint a tonhalhalászatot folytató flottákat a kisléptékű halászathoz kellene sorolni és adott esetben ugyanazon jogokkal és kötelezettségekkel kellene felruházni, mint a többi kisléptékű flottát.

3.13 Az EGSZB megállapítja, hogy a rendeletjavaslat széles hatáskört biztosít az Európai Bizottságnak felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására. Figyelembe véve azonban, hogy amennyiben az Európai Bizottság e hatásköröket elfogadja, arról egyidejűleg értesíteni kell az Európai Parlamentet és a Tanácsot, továbbá hogy e hatásköröket az Európai Parlament és a Tanács is visszavonhatja, az EGSZB úgy ítéli meg, hogy vannak garanciák azok megfelelő alkalmazására.

4. A piac közös szervezésének reformjára vonatkozó javaslat elemzése és az EGSZB észrevételei

4.1 Bevezetés

4.1.1 A közös piacszerzés a halászati és akvakultúra-termékek ágazatában a rendelet mellékletében felsorolt és az EU-ban forgalmazott halászati és akvakultúra-termékekre vonatkozik. A közös piacszerzés hozzájárul a közös halászati politika célkitűzéseinek eléréséhez, és azt az e politikában foglalt, a jó kormányzásra vonatkozó alapelvek szabályozzák.

4.1.2 Ahogy azt a 2.2.2. pont összefoglalja, a piac közös szervezése a következő elemekből tevődik össze: szakmai szervezetek, forgalmazási előírások, a fogyasztók tájékoztatására vonatkozó szabályok, versenyszabályok és a piacra vonatkozó ismeretek gyűjtésével kapcsolatos szabályok.

4.1.3 Az EGSZB támogatja a piac közös szervezéséről szóló új rendeletet meghatározó célkitűzéseket és alapelveket.

4.2 Szakmai szervezetek

4.2.1 A halászati ágazat termelőinek szervezetei egy vagy több tagállam halászati termékeket előállító termelőinek kezdeményezésére létrejövő tömörülések. Elismerésükre a rendeletjavaslatban leírt módon kerül sor.

4.2.2 A közös halászati politika végrehajtásában játszott kulcsszerepük ellenére a termelői szervezetek fejlődése egyrészt a közös piacszerzés bonyolultsága miatt, másrészt – és főképpen – a forgalmazás nehézségei következtében korlátozott volt. E nehézségek abból adódtak, hogy a versenyt védő szabályok miatt lehetetlen szembeszállni a nagy forgalmazók erejével, továbbá abból, hogy engedélyezett az olcsó halak és tenger gyümölcsei behozatala, amelyek az olyan alapvető élelmiszerbiztonsági követelményeknek sem felelnek meg, mint a „víztől az asztalig” tartó általános nyomon követés.

4.2.3 Az EGSZB a bürokratikus és adminisztratív szabályok egyszerűsítését kéri, annál is inkább, mivel a termelők szervezeteinek a visszaengedés tiltásából eredően a nem kívánt fogásokkal is foglalkozniuk kell. Ezenkívül szorgalmazza a versenypolitika felülvizsgálatát, hogy a termelők szervezetei ésszerű és jogilag biztonságos módon egyesíthessék a jelenleg túlzottan szétaprózott kínálatukat. Nagy szükség van a kisléptékű halászatok integrációjának erősítésére.

4.2.4 Az akvakultúra-ágazat termelőinek szervezetei egy vagy több tagállam akvakultúra-termelőinek kezdeményezésére létrejövő tömörülések lehetnek. Elismerésükre a rendeletjavaslatban leírt módon kerül sor.

4.2.5 Az EGSZB a fent jelzett nehézségek ellenére támogatja a halászati és az akvakultúra-ágazatban működő termelők szervezeteinek megalakulását, hiszen azok a mai napig nagymértékben előrelendítették a közös halászati politikát.

4.2.6 Mindezek mellett létre lehet hozni szakmaközi szervezeteket mint olyan tömörüléseket, amelyek egy vagy több tagállam halászati és akvakultúra-ágazata szereplőinek kezdeményezésére jönnek létre. Elismerésükre a rendeletjavaslatban leírt módon kerül sor.

4.2.7 Az EGSZB örömmel fogadja, hogy lehetőség nyílik olyan szakmaközi szervezetek létrehozására, amelyek a halászati és akvakultúra-termékek termelésével, feldolgozásával és forgalmazásával kapcsolatos tevékenységek közül legalább kettőben jelentős részt képviselnek. Noha a szakmaközi szereplők közvetlenül nem folytathatnak termelési, feldolgozási és forgalmazási tevékenységeket, a javaslatban említett intézkedések mellett előmozdíthatnák a halászati termékek diverzifikálását a különböző piacokon, és a halászat és az akvakultúra-ágazat tevékenységi láncának valamennyi fázisában elősegíthetnék a jövedelmezőség növekedését.

4.2.8 Az EGSZB támogatja a szakmaközi szervezetek célkitűzéseit és az általuk meghozható intézkedéseket, bár hiányolja az ilyen szervezetek finanszírozására vonatkozó cikket.

4.3 A szabályok kiterjesztése

4.3.1 A tagállamok dönthetnek úgy, hogy egy termelői szervezetben vagy szakmaközi szervezetben megállapított szabályok meghatározott feltételek mellett azokat a termelőket vagy piaci szereplőket is kötelezzék, akik nem tagjai a kérdéses szervezetnek, valamint hogy az említett termelők vagy piaci szereplők a szervezet tagjai által befizetett költségek egészének vagy egy részének megfelelő összeg erejéig tartozzanak pénzügyi felelősséggel a termelői szervezetnek vagy a szakmaközi szervezetnek.

4.3.2 Az EGSZB úgy ítéli meg, hogy a javaslat javíthatja a halászati és akvakultúra-termékek feldolgozási és forgalmazási feltételeit, és hozzájárulhat a piacok stabilizálásához.

4.4 A piacok stabilizálása

4.4.1 A termelők szervezetei, amennyiben eleget tesznek egy sor feltételnek, a piacok stabilitásának megőrzése érdekében finanszírozhatják egyes meghatározott halászati termékek raktározását.

4.4.2 Az EGSZB megfelelőnek tartja ezt a rendszert. Ennek ellenére úgy véli, hogy a termelők szervezeteinek is lehetővé kellene tenni, hogy önállóan döntsenek arról, mely fajokat veszik fel e rendszerbe. Másrésztől szükségesnek tartja, hogy az akvakultúra-termékek, a halászati termékekhez hasonló módon referenciaárral rendelkezzenek. A referenciaárakat hatékony és a halászati és akvakultúra-termékek piacainak jellegzetességeihez szabott intervenciók mechanizmusokkal kell kiegészíteni.

4.4.3 Az EGSZB arra kéri az Európai Bizottságot, a tagállamokat és az ágazatot, hogy találjanak rugalmasabb és hatékonyabb mechanizmusokat a tengeri termékek kínálatának és keresletének kiegyensúlyozására. A szakmai szervezetekben alkalmazott összehangolási és egyeztetési intézkedések jó kiindulópontot jelenthetnek.

4.5 A fogyasztók tájékoztatása

4.5.1 A rendeletjavaslat mellékletében felsorolt, az EU-ban forgalmazott halászati és akvakultúra-termékek, ideértve az importált termékeket, kizárólag akkor kerülhetnek kiskereskedelmi forgalomba, ha jelzésükön vagy címkéjükön feltüntették a minimálisan előírt, meghatározott információkat: a kereskedelmi megnevezést, az előállítás módját, a kifogás vagy tenyésztés helyét, a kifogás vagy begyűjtés idejét, illetve azt, hogy a termék friss vagy felolvasztott. A halkészítmények és -konzervek, a kaviár és az azt pótló termékek, továbbá az elkészített vagy konzervált rákfélék, puhatestűek és egyéb vízi gerinctelen állatok csak akkor értékesíthetők, ha jelölésükön vagy címkéjükön feltüntették a többi halászati és akvakultúra-termék esetében előírt első három információt: az állatfaj kereskedelmi megnevezését, az előállítás módját és a kifogás vagy tenyésztés helyét.

4.5.2 A fogyasztók tájékoztatására vonatkozó javaslat egyrészt a közös piacszerkezésre vonatkozó jelenlegi jogszabályokban nem szereplő új követelményeket fogalmaz meg (az árumegjelölésről szóló II. mellékletben szereplő 3. és 16. fejezetben tárgyalt termékekre), másrészt ezen intézkedéseket az importált termékekre is kiterjeszti.

4.5.3 Az EGSZB úgy véli, hogy a fogyasztók tájékoztatására vonatkozó új követelmények pozitívan értékelendők, azonban szükségessé teszik a halászati és akvakultúra-termékek különböző kiszerezéseinek sajátosságaira irányuló alapos elemzést.

4.5.4 Az új követelményeknek a fogyasztó számára valós értéket képviselő, pozitív elemekre kell összpontosulniuk, nem eredményezhetnek zavart a címkézés és a nyomon követés között, nem képezhetnek technikai akadályokat a termelők számára, és összhangban kell lenniük a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról szóló 1169/2011/EU rendelet⁽⁷⁾ és a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszert létrehozó 1224/2009/EK rendelet új reformjaival⁽⁸⁾.

⁽⁷⁾ HL L 304., 2011.11.22., 18–63. o.

⁽⁸⁾ HL L 343., 2009.12.22., 1. o.

4.5.5 Az EGSZB mindebből következően úgy véli, hogy az Európai Bizottságnak a címkézéssel kapcsolatos új követelmények bevezetése előtt hatástanulmányt kellene készítenie, amelyben elemzi a követelmények megvalósíthatóságát, alkalmazhatóságát és hasznosságát a fogyasztók számára.

4.5.6 A nagyobb átláthatósággal kapcsolatos igények kielégítése érdekében a javaslat biztosítani kívánja, hogy önkéntesen és a kötelező információk számára rendelkezésre álló helyet nem csökkentve fel lehessen tüntetni környezetvédelmi, etikai vagy társadalmi, az előállítási módszerrel kapcsolatos és a termék tápértékére vonatkozó információkat. Az EGSZB úgy véli, hogy az önkéntes tájékoztatásra irányuló minden javaslatnak olyan szabályozott minimumkövetelményeken kell alapulnia, amelyek biztosítják, hogy a tájékoztatás ne eredményezze a fogyasztók megtévesztését vagy a piac torzulását.

4.5.7 Az EGSZB hangsúlyozza, hogy fokozni kell a tengeri termékekre vonatkozó nyomonkövetési szabályok ellenőrzését. Ez módot ad a kifogott vagy tenyésztett állatokból származó termékek eredetmeghatározásának javítására és az élelmiszerbiztonsági követelmények teljesítésének biztosítására a halászati és akvakultúra-tevékenységek különböző fázisai – a termelés, a feldolgozás és a forgalmazás – során.

4.5.8 Az uniós piacon folytatott tisztességtelen verseny elkerülése érdekében az EGSZB az importált termékek esetében ugyanolyan higiéniai-egészségügyi, illetve ellenőrzési feltételeket tart szükségesnek, mint amilyenek a közösségi termékekre érvényesek, beleértve a „víztől az asztalig” tartó nyomonkövethetőséget, és nyomatékosan kéri, hogy a mind a határokon, mind a származási helyen elvégzett teljes körű ellenőrzések garantálják

ezeknek – az élelmiszerek biztonságához hozzájáruló – előírásoknak a megfelelő betartását. Ezzel összefüggésben az EGSZB úgy véli, hogy az Európai Bizottság különböző főigazgatóságainak koherens megközelítést kell kialakítaniuk.

4.5.9 Az EGSZB ösztönzi, hogy tanulmányozzák, miként lehet a termelési kritériumok összehangolását kiterjeszteni a szociális-foglalkoztatási területre és a környezetvédelem és a környezeti fenntarthatóság területére. Ennek megfelelően javasolja, hogy az EU és harmadik országok közötti kereskedelmi megállapodások megkötése előtt elemezzék azok kihatásait és társadalmi, illetve környezeti következményeit, továbbá javasolja a megállapodások eredményeinek intenzív és rendszeres nyomon követését, hogy el lehessen kerülni a halászati, kagylóhalászati és akvakultúra-ágazat – valamint azok forgalmazási és feldolgozási láncai – versenyképességének csökkenését.

4.6 A piacok tájékoztatása

4.6.1 A javaslat előírja az Európai Bizottság számára, hogy hozzon intézkedéseket a halászati és akvakultúra-ágazat különböző szereplőinek tájékoztatására az ágazat helyzetével és fejlődésével kapcsolatban, ehhez vegye figyelembe a nemzetközi környezetet, tartsa szem előtt az ellátási láncot, elemezze a piaci tendenciákat és készítsen az árképzésről szóló ad hoc tanulmányokat. Az EGSZB üdvözli e javaslatot.

4.7 Hatáskörök delegálása

4.7.1 Az EGSZB egyetért a hatásköröknek az Európai Bizottsághoz történő delegálásával, mivel valamennyi hatáskör a piac közös szervezéséről szóló rendeletre irányuló javaslat hatékony megvalósítására és ellenőrzésére vonatkozik.

Kelt Brüsszelben, 2012. március 28-án.

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság
elnöke

Staffan NILSSON